

ŠTATELJIJ Prosim, pogledajte na številke pole ova za dan, ko Vaša naročila splošnega p... je list Vaše imeti naročni

1116 E. 72nd St.
Brooklyn, N.Y.
Gorah

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 108. — Štev. VOLUME LII. — LETNIK LII. NEW YORK, FRIDAY, JUNE 2, 1944 — PETEK, 2. JUNIJA, 1944

ČRTA PRED RIMOM RAZBITA

Amerikanci pete armade so vdrl v močno nemško trdnjavo Lazio v Albanskih gorah med Velletri in Valmontone, nato so se nekoliko obrnili na levo ter zasedli celo gorsko verigo severno od Velletri. — Boji so se vršili včeraj ves dan in vso noč. — S tem, da je bila prebita zadnja obrambna črta pred Rimom, se je pričel začetek konca v bitki za Rim.

Poročila iz glavnega stana pravi, da so Amerikanci obšli Velletri na severni strani in trdnjava je v nevarnosti, da bo popolnoma obkoljena.

Albanske gore, ki so skalnate, pa z drevjem zaraščene, se dvigajo visoko kot močna stena med Rimom in bojiščem 13 mil niže proti jugu. Ko so Amerikanci prebili črto med Velletri in Valmontone, so zavzeli 3100 čevljev visoko goro Monte Peschio, dve in pol milje severozapadno od Velletri. Amerikanci pa so prišli tudi v gozdove severovzhodno od mesta, ki je sedaj obkoljeno od treh strani. Ko je bil zavzet Monte Peschio, je pričela ameriška artilerija obstreljevati zadnji rob gorovja, ki brani pot na planjavo pred Rimom.

Kakor v gorah pri Cassinu, tudi na zadnji črti pred Rimom Nemci prav nič ne štedijo z municijo in hočejo za vsako ceno črto obdržati, četudi so sami prepričani, da proti veliki zavezniški premoči črte ne bo mogoče držati.

Z zavzetjem Monte Peschio so bili Nemci popolnoma preseñeni. Glavna bitka v Albanskih gorah se je bila bolj zapadno v predelih okoli Lanuvio in Genzano, kjer se še vedno trdovratno drži Goeringova oklopna divizija.

Ko so Amerikanci vdarili čez gorsko črto vzhodno od Velletri, so Nemci bili mnenja, da so na potu proti Via Casilina za Valmontone ter so tja naglo poslali močna ojačenja, da bi obdržali glavno cesto odprto. In tako so Amerikanci, ko so se obrnili na levo, pašli utrdbe iz cementa prazne in na nje so streljali samo smiperji, to so vojniki, ki so skrili za kako skalo ali drevesom in napadajo sovražnika, kakor iz zasede.

Na Monte Peschio so Amerikanci videli 17 milj daleč Rim, ki se je svetil v soncu. Amerikanci se nahajajo sedaj z nemško obrambno črto na enak, na nekaterih krajih pa tudi na višji višini. Od tu tudi njihova artilerija obdaja Via Appia in Via Casilina, dve glavni cesti, ki peljeta v Rim.

Od včeraj zjutraj prebivalci Rima vidijo bojno črto. Na Janiculo griču v južnem predmestju Rima se je zbrala velika množica ljudi, ki so gledali, kako so streljali topovi.

Bojna črta je že tako blizu Rima, da se ob grmenju topov tresenje v mestu kaže. Šipe sklepajo po dnevi in ponoči. Kot pravi poročevalec Howard K. Smith, pretreko noč zaradi grmenja topov v Rimu sploh ni bilo mogoče spati.

Kot poroča Associated Press, je nemški radio naznanil, da so Nemci že izpraznili Velletri.

Nemško poročilo priznava, da so Amerikanci vdrl v njihovo črto vzhodno od Velletri, da pa so bili zapadno od mesta odbiti vsi napadi in da je bilo razbitih 23 zavezniških tankov.

Z Via Casilina pelje več stranskih cest, katere pa zavezniški bombniki neprestano bombardirajo, tako da se morajo Nem-

NACIJI SO VJELI ČASNIKARJE V JUGOSLAVIJI — PRIBIČEVIČU SE JE POSREČILO POBEGNITI

Kot pravi poročilo iz Londona so naciji v Jugoslaviji vjeli Johna Talbota, posebnega poročevalca Reuters-jev agenture v glavnem stanu maršala Tita in dva fotografa.

Četrti član časnikarske skupine Stojan Pribičević je bil tudi vjet, toda je, kot se poroča, pobegnil. Pribičević je dopisnik newyorških magazinov Time in Life ter obenem zastopnik ameriško in angleško časopisje.

Imen fotografov ni mogoče objaviti, dokler niso o tem obveščeni njihovi najbližji sorodniki.

O vseh štirih je bilo poročano, da se pogrešajo pred nekaj dnevi, ko so zaslji v kraje, kjer so bili Nemci.

Talbot je star 33 let in je pri Reutersju 15 let. Ves čas vojne je poročal o bitkah od arktika pa do Osrednjega vzhoda.

Videl je prihajati ladje, ki so se vračale z napada na Bismarckove otoke; bil je v Afriki, ko se je Winston Churchill sestal s francoskim generalom Charlesom De Gaulle v

Marrakešu.

Iz Kaire je zasledoval zračno in pomorsko vojno proti Nemcem na Balkanu in se je kmalu pridružil Titu v Jugoslaviji.

Stojan Pribičević je star 39 let in je sin slovitega politika Svetozara Pribičevića, ki je bil dolgo vrsto let vodja Srbov na Hrvatskem. Umrle je v izgnanstvu za časa diktature kralja Aleksandra.

Stojan Pribičević je pobegnil iz Jugoslavije leta 1932 in je šel v Pariz, leta 1937 pa je prišel v Združene države in je spoečetka delal v tovarni.

Leta 1941 je postal urednik magazina Fortune, nato pa se je pridružil Time in Life, je delal eno leto v Londonu, se je vrnil v Ameriko, od koder je odpotoval na Osrednji vzhod, v Egipt in Palestino in slednjic v Jugoslavijo.

ITALJANSKI KRALJ SE POSLAVLJA

Italjanski kralji Viktor Emanuel III. se pripravljajo, da bo obhajal 44. obletnico svojega vladanja, ko že ne bo več kralj.

Zavezniške armade se bližajo Rimu in Viktor Emanuel je obljubil, da se bo umaknil iz javnega življenja onega dne, ko bodo zavezniški vojakali v Rim. Zavezniški ne dvomijo o tem, da bo držal svojo obljubo.

General Mark W. Clark, vrhovni poveljnik zavezniške pete armade, je napovedal, da ne bo poteklo več mnogo dni, ko bodo zavezniške armade izpod nemškega tiranstva osvobodile prvo evropsko prestolico.

Za gotovo se more sklepati, da bodo zavezniški 29. julija že visoko nad Rimom in tega dne leta 1900 je Viktor Emanuel, ko je bil star 30 let, po smrti svojega očeta kralja Umberta

ci držati glavne ceste, po kateri se boe glavna armada umakniti skozi samo eno majko široko vrzel.

Včeraj so zavezniški bombniki v največjem številu po strahovitom bombardiranju Cassina 15. marca bombardirali cesto severno od Subiaco ter so s a j začasno odrezali močno nemško armado, ki se je umikala proti severu.

Severno od Via Cahilina so Francozi zavzeli Ripi in Torrice ter tri gorske vrhove med Ceccanom in Carpinetom.

Na vzhodni strani fronte prodirajo Angleži v dveh skupinah, in so pri Fossa di Campoleone oddaljeni od Rima samo še 13 milj. Severno angleško krijo pri Ardeii je oddaljeno od Rima še 19 milj.

Navzlic temu, da je bila razbita nemška črta v Albanskih gorah, se Nemci še vedno trdovratno branjajo od Valmonte do Tirenškega morja.

zasedel prestol kraljev iz Savojske hiše.

Danes ima 74-letni kralj, ki je izgubil ves ugled in ki se je nekoč imenoval abesinski cesar, albanski kralj in italjanski kralj, samo še žalostne spomine na svoje vladanje kot poglavar savojske kraljeve hiše.

Sin kralja Viktorja Emanuela, princ Umberto, čegar polno ime in naslov je—Umberto Nicola Tomaso Giovanni Maria princ Piedmontski in prestolonaslednik — je star 39 let in bo poslušajoči kralj do časa, ko bo Italija osvobodjena.

Kadar bo prišel dan popolnega osvobodjenja, bo narod po svojih zastopnikih odločil, ali bo še dalje imel ustavno monarhijo ali pa republiko.

Ko bo Rim padel, bo Badoglijeva vlada najbrže odstopila, toda bo takoj zopet sestavljena in bodo v njej zastopane vse politične stranke.

BOLGARSKA SE DRŽI HITLERJA

Moskovski radio pravi, da je vsak dan bolj jasno, da so vladarji Bolgarske sklenili prepustiti rusko svarilo vetrovom in se bodo slepo vrgli v Hitlerjevo pustolovstvo.

Ruski radio pravi: "Videli bomo, ako bo bolgarski narod našel moč, da ovrže zločinsko pustolovščino. Ena stvar pa je jasna — ta je, da se vladarji Bolgarske igrajo z ognjem. Tudi dobro: Kdor seje veter, bo žel vihar."

Bolgarska je v vojni z Združenimi državami in Anglijo, ni pa v vojni z Rusijo. Rusija je zadnje čase že pogosto posvarila Bolgarsko, da naj odreče svojo pomoč Nemčiji, ali pa bo izgubila rusko prijateljstvo.

Dr. Ivan Šubašič bo sestavil vlado

Dr. Ivan Šubašič, ki je bil v četrtek zaprisežen kot jugoslovanski ministrski predsednik, je rekel, da je pripravljen iti če bi bilo potrebno, v zasedeno Jugoslavijo, da se prične pogajati z maršalom Titom za združenje jugoslovansko vlado.

Ako bo dr. Šubašič sel v Jugoslavijo, tedaj se bo najprej vstavil v Bariju v Italiji, kjer je zastopnik narodnega osvobodilnega gibanja in od koder bo kaj lahko prišel v glavni stan maršala Tita. Toda o tem ni bilo še nič gotovega sklenjenega.

Angleška radio postaja je jugoslovanskemu narodu sporočila, da je kralj Peter povelil dr. Šubašiču nalogo, da sestavi vlado, ki bo delovala z vsemi onimi skupinami v Jugoslaviji, ki se dejansko upirajo sovražniku.

Kralj Peter se je slednjic odločil odsloviti vlado, v kateri je bil general Mihajlovič vojni minister, na nasvet dr. Šubašiča, ki je prišel v London na izrecno povabilo kralja Petra.

Po mnenju nevrjalnih opazovalec je to zadnja in edina kretanja kralja Petra, s katero se more rešiti razpadajoči prestol.

Kralj je pozval jugoslovanski narod, da naj odloži vsa preča vprašanja do časa, ko bo dobljena svoboda, ko bo narod mogel svobodno izraziti svoje želje glede notranjega vstroja države in je dodal: "V tem in vseh drugih stvarih sem na uslug onaroda." Rekel je, da bo počakal na razsodbo naroda.

Dr. Šubašič se bo po naročilu kralja posvetoval z borbenimi silami v Jugoslaviji, predno bo sestavil vlado. Opazovaleci pričakujejo, da maršal Tito ne bo zahteval, da bi bila sprejeta začasna vlada v notranjosti Jugoslavije pod načelstvom dr. Ivana Ribarja, temveč bo zadovoljen, da bodo v novi vladi zastopane vse politične stranke.

Vatikan pomnožil stražo

Berlinski radio naznanja, da je Vatikan z ozirom na to, da se zavezniške armade bližajo Rimu, podvojil svojo švicarsko stražo okoli vrat, ki peljejo v Vatikan in da je prerezal tele-

fonsko zvezo z ostalim delom mesta.

Radio dalje naznanja, da so prekleciani vsi potni listi, s katerimi je bilo mogoče prestopiti mejo v Vatikan. Veljavni so samo potni listi diplomatskih zastopnikov pri Vatikanu.

STRUPENI PLIN

OMAMIL 1000 LJUDI

Klorinov plin je omamil okoli tisoč ljudi v Brooklynu.

Včeraj popoldne je voznik John G. Golliver peljal truk z 20 tanki klorovega plina od Standard Oil Co. of N. J. v Bayonne, N. J., na pomol v Brooklynu, ko je na križišču ulic Flatbush in Myrtle Ave. Golliver zaduhal plin. Truk je na vogalu ulic vstavil in pogledal, od kod prihaja plin. Hotel je priti do tanka, iz katerega je vhljal plin, toda se je moral umakniti pred dušičim plinom.

Mimoidoče je prosil, da telefonirajo na policijo. Policija je bila naglo na mestu, opremljena z maskami in nek policist je prijel tank in ga postavil na pločnik ravno na mrežo nad poduljeno železnico. Rumeni dim se je naglo razširil po sosednih ulicah in v podzemsko železnico. Plin je omamil okoli tisoč ljudi. Iz vseh brooklynskih bolnišnic in tudi iz New Yorka so prihiteli zdravniki, da so nudili prvo pomoč. 324 bolj omamljenih ljudi je bilo poslanih v bolnišnice.

TURČIJA BO MOGOČE ŠLA V VOJNO

Nekateri krogi v Londonu so mnenja, da bo Turčija šla v vojno, kakorhitro zavezniški vpadejo v zapadno Evropo. To sklepajo iz tega, ker je bila zadnje čase vojaško zelo ojačena in ker upa na mirovni konferenci dobiti večji glas, ako se bo bojevala na strani zavezniškov.

To možnost se bolj potrjuje

Delavske vesti

Stari uslužbenci se morajo umakniti mlajšim Delodajalci jih bodo morali odsloviti, da napravijo prostore za bivše vojake.

Iz Washingtona, D. C. prihaja poročilo, da se je pododdelek za novačenje vojaštva pričel resno baviti z načrti, glasom katerih bode treba poskrbeti za to, da dobe po vojni bivši vojniki delo in zaslužek.

Kakor znano določa zakon za novačenje vojaštva, ki je bil sprejet leta 1940, da mora vsak vojak, ki se vrne iz vojne dobiti delo, kajti tozadevna določba se glasi: "Vsak bivši vojak je upravičen, da se mu da isto ali pa enako delo, kakoršno je opravljal pred odhodom na vojno, — čim se vrne iz vojne, — in sicer tudi, ako se mora radi tega odsloviti uslužbenca, ki ni bil vojak, dasiravno je tak uslužbenec bil dalj časa na takem mestu uslužben, kakor bivši vojak."

Posledica temu bode seveda dokaj mučnih prizorov v razmerju med vračajočimi se nekvaljnimi uslužbenci in njihovimi prejšnjimi delodajalci — in tudi delavske unije bodo imele z tem položajem dokaj opraviti.

Na primer: Delavec, ki je star 38 let, ki je bil prestar za vojaško službovanje, in ki je oče svojih otrok, zaposlen je v kaki tovarni že celo vrsto let — in v to tovarno se vrne vojni veteran, ki ni oženjen; — delavec, dasiravno v vojaških letih, ni bil sprejet k vojaštvu radi kake fizične napake, dasiravno je hotel iti v vojaštvo

kot prostovoljec, — se bo moral umakniti delavcu, ki je bil vojak.

Tudi ženske ki so dobile delo v raznih tovarnah, kjer so jim obljubili, da bo njihovo delo stalno—bodo morale to delo ostaviti, da se napravi prostor za bivše vojake. In tudi na tisočice naših ženskih sodržavljanov, ki delajo sedaj pri raznih podjetjih, katera pred vojno niso imela zamorskih uslužbencev, bode po zakonu moralo ostaviti svoja dela.

Zgoraj omenjeni zakon iz leta 1940 določa, da imajo bivši vojniki pravice zahtevati svojo bivšo službo tekom 40 dni po svojem povratku iz vojske, ako je bila ta služba pred vojno smatrati za stalno.

Delodajalci morajo toraj zgoraj omenjeni zakon uvaževati, ko se veterani prično vračati iz vojne, kajti zvezini pokrajinski pravniki se bodo morali zavzeti za pravice bivših vojakov, in sicer brezplačno dočim bo moral delodajalec, ki bi se morda upiral takemu postopanju, plačati svojega odveta in tudi sodne stroške, ako bi sodišče razsodilo zadevo v prid bivšemu vojaku.

VEDNO VEČ ŠTRAJKOV

V primerju z številom štrajkov v letih 1942 in 1943, se je število delavskih stavk v letošnjem letu v naši republiki dokaj pomnožilo.

Tekom zadnjih dveh let je bilo v Zedinjenih državah največ štrajkov tekom junija in julija, in vse kaže, da bode temu tudi letos tako. Toda statistični podatki z ozirom na število štrajkov, ki so se pripetili tekom prvih štirih mesecev letošnjega leta, dokazuje, da se je število letošnjih štrajkov povečalo dosedaj že za štirideset odstotkov napram številu štrajkov, ki so se vršili v isti dobi leta 1943, in kar za 71 odstotkov v primeru z štrajki iste dobe leta 1942.

Glasom poročila urada za delavske statistike, imeli smo tekom lanskega letja kar 3752 štrajkov. Samo tekom minulega aprila, bilo je v Zed. državah 435 štrajkov in vse kaže na to, da je bilo število delavskih stavk v minulem maju še večje. Samo v premogovih rovih je bilo vsled štrajkov premogarjev izgubljenih 9.000.000 delavnih dni.

Protj štrajkom

William H. Davis, predsednik vojnega delavskega odbora (War Labor Board) je v San Francisco, Cal., početkom tega tedna izjavil, da vsa naša javnost zahteva, da se podvzema drastične korake proti štrajkom v dobi vojne. Pri tej priliki je tudi odobraval konfiskacijo tvrde Montgomery Ward & Co. v Chicagu, po zvezini vladi,

RDEČA ARMADA PRIHAJA V MESTO

Prebivalci rumunskega mesta Botosani gledajo z balkona a prihod Rusov v mesto.

GLAS NARODA

VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation) Frank Bakar, President; Ignace Hudo, Treasurer; Joseph Lapaha, Sec. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

Glas Naroda is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays. Advertisement on Agreement. Subscription Yearly \$7.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO: \$7.-; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.-.

Glas Naroda lahaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov. GLAS NARODA, 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y. Telephone: CHelsea 8-1243

Vox populi, vox Dei

(Ljudski glas, božji glas.)

Mnogo je prepira po slovenskih časopisih zaradi borbe v Jugoslaviji. Mi smo na strani naroda in ga podpiramo v njegovi smrti borbi, duhovniki pa so na strani stare garde, kajti samo s pomočjo kraljeve vlade bodo mogli vladati ubogemu narodu.

Narod je pričel govoriti in latinska gospoda bo razumela izrek: Vox populi, vox Dei. Toda tega glasu noče slišati. Zadržiti hoče ljudski glas in v svoji zagrozenosti gre celo tako daleč, da je v najbolj šovinističnem srbskem listu "Srbobranu" objavila "Pričevanje slovenskega naprednjaka." Vse drugo bi pričakovali od naših duhovnikov kot pa to, da bi se zatekli za pomoč k tako zagrozenemu listu kot je "Srbobran".

V debata se s kraljevaši ne bomo spuščali, kajti zagrozenemu človeku ni mogoče niti z najjasnejšimi dokazi premeniti prepričanja.

Stali bomo na strani naroda, ki se je prebudil iz spanja in se sedaj skuša otresti spon, ki so ga stoletja vlekle k tlom.

Naši duhovni trdijo, da so vsi boreci v osvobodilni vojski brezverci, kajti njim je vsakdo brezverec, ki se upre proti svojemu gospodarju, ki ga je tlačil in ga imel za sužnja. Po našem mnenju pa oni, ki se bori za svoje pravice, ne zagreši prav ničesar proti božjim postavam.

O narodu, ki se bori za svoje pravice in za boljše življenje, se še ne more reči, da je zavrel vero in da se bori proti cerkvi. Samo slučaj je, da v tej borbi vodi narod komunist, toda tudi vsak komunist ni brezverec. In ta komunist Tito je že opetovano izjavil, da njemu ni za prav nič drugega kot za svobodo naroda, za federativno in demokratično Jugoslavijo, v kateri bo narod sam izbral svojega vladarja, ki bo vladal tako, kakor bo narod želel.

Narod se bori za svoje pravice in prepričani smo, da bo v tem boju zmagal.

MLADA NEMŠKA ARMADA SKORO UNIČENA

Ralph E. Heinzen je bil pred vojno ravnatelj United Press v Franciji, pozneje je bil 13 mesecev interniran v Nemčiji, sedaj pa je bil izmenjan in se je vrnil v Ameriko.

Heinzen sedaj v ameriškem časopisu poroča, da so imeli Nemci v zimski ofenzivi v Rusiji in v Italiji tako velike izgube, da jim sedaj zelo manjka vojakov in tudi delavcev v industriji.

Vojakov v starosti od 25 do 29 let, ki so pričeli vojno z Rusijo je padlo toliko, da vojaki v tej starosti v seznamu izgub sploh več niso imenovani.

Vrhovno poveljstvo nemških armad je vsled tega sedaj pričelo klicati v armado dečke v starosti 15 in može nad 55 let.

"Tekom 13 mesecev internacije," poroča Heinzen, "sem vodil seznam nemških vojaških izgub. Ta seznam je pokazal, da so v štirih letih vojne vojaki stari od 25 do 29 let skoraj popolnoma izginili. Moj seznam kaže, da nemški fantje v starosti 19 let plačujejo najvišjo ceno, kajti njihove izgube znašajo 13 odstotkov v zadnjih štirih mesecih. To so mladeniči iz vrst Hitlerjugend, ki so prostovoljno stopili v armado s 16 letom, ali pa so bili pri delavskih skupinah in so bili poklicani v vojaško službo."

Nemška vlada ves čas vojne ni objavljala vojaških izgub, toda družinam padlih vojakov je dovoljeno v vodilnih listih,

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

na zadnji strani objaviti smrt sinov in bratov. In na podlagi teh naznanil je Heinz sestavil svoj seznam.

Iz oznanil je dognal, da so se izgube podvojile v novembru in decembru. Vojaško poveljstvo po preteku daljšega časa obvesti sorodnike o smrti katerega vojaka in če je obvestilo prišlo v novembru ali decembru, je vojak padel že v avgustu ali septembru kje ob Dujepru.

Te izgube v januarju in februarju narastejo tako, da so že štirikrat večje kot pa so bile v novembru in decembru. Naiveč izgub so imeli Nemci, kot kažejo naznanila v listih, v oktobru lanskega leta.

"Ko sem v januarju 1943 prišel v Nemčijo," pripoveduje Heinz, "sta bili komaj dve koloni smrtnih oznanil v kakem listu. Naznanila o izgubah pri Stalingradu, ki so znašale 300.000, je bilo v listih smrtnih naznanil komaj dve koloni in je redkokdaj cela stran."

Taka oznanila v listih so zelo draga in zato le najbogatejši ljudje objavijo, da je na bojišču padel kak njihov sorodnik.

Iz seznama je tudi razvidno, da se Hitlerjevi generali bore v prvih vrstah. V petih mesecih tekom zadnje zime je bilo ubitih 23 nemških generalov in dva admirala, ali pa so za ranami umrli v bolnišnicah. Izkaz tudi kaže, da pade v lojih več generalov kot pa majorjev ali polkovnikov.

V pričetku vojne je bil v prvi bojni črti evet nemške mladine. Vse to je obležalo na ruskih stepah, v saharsem pesku in po italjanskih gorah. Za Hitlerjevo slavo se morajo sedaj boriti dečki in stari možje okoli 60 let stari. Ako vojaki v najboljši starosti niso mogli ničesar doseči, bodo še tuncanj dosegli otroci in stari možje. In najhujši boji bodo šele prišli, ko bodo zavezniške armade naenkrat vdarile na nemško trdnjavo iz najmanj treh strani.

Bogata bo žetev letošnjega poletja.

IZ PARTIZANSKEGA TISKA - Sledeci članek je izšel v partizanskem časopisu "VJESNIK", 7. januarja, 1944.

PRESKRBIMO SVOJO ARMADO

Največja moč naše vojske leži v tem, da je to naša narodna vojska. Naš narod in naša vojska sta neločljivo povezana. V življenjski nevarnosti so žene nasile hrano v prve bojne vrste. Narod je dajal tudi poslednje grizljaje, ker je vedel, da ga vojska čuva pred ropanjem, nasiljem in požari, da mu pri naša svobodo.

V zadnjem času posebno v krajih južno od Save in Kolpe količina hrane, odmerjena za vojsko ne zadostuje več za njene potrebe. Razširilo se je mnenje, da je po kapitulaciji Italije prišla naša NOV do večjih zalog, ki bo zadostovala za daljši čas. To mnenje je popolnoma pogrešeno, ker so male njene zaloge že izčrpane. Drugi zopet mislijo, da bo prepeljana hrana iz severne Hrvatske zadostovala za prehrano vojske in ljudstva iz Like, Korduna, Gorskega Kotara in Hrvatskega Primorja. Ne smemo se varati: razlita Sava, pogosti so-

vražnikovi napadi, slaba pota in pomanjkanje prevozne živine - vse to moti prevoz hrane iz severne Hrvatske.

Imamo odbornike, ki svoj narod in neaktivnost pri zbiranju hrane skrivajo za razne izgovore. Pravijo, da je ljudstvo izmučeno in izčrpano, da ne more ničesar več dati. Tako mišljenje je samo dokaz, da ti tovariši nimajo pravega stika z ljudstvom ali pa prikrivajo svoje brezdelje, s čimer zaveznica ali pa nezavestno pomagajo sovražnikom in raznimi špekulantom, ki se vedno hočejo borbo lastnega naroda.

Nekatere naše organizacije so slabo ocenile stanje prehrane in niso polagale dovolj pažnje kampanji za prehrano takoj po žetvi. Posledice so jasne. Tako važnega vprašanja, kakor je zbiranje hrane za našo vojsko in za najsiromašnejši del našega naroda, ne gre obravnavati z lahkoto. Nikakor ne sme biti, da bi boreci, ki branijo naše vasi in mesta, ostali brez hrane ali pa da bi pogrešali najvažnejša živila.

Naša vojska je vedno odvisna od ljudstva, kar se tiče prehrane in od nikogar drugega. Sami smo se hranili in branili, ker smo vedeli, da je prava svoboda samo tista, ki si jo priborimo sami, Nikdar in v nobenem vprašanju se ni delala razlika med boreci in ljudstvom. Ko je ljudstvo prišlo za časa ofenzive v težak položaj, je vojska dala iz svojih skladišč vagone hrane, da prehrani gladno ljudstvo in zato je narod videl, da je njegova hrana najvarnejša v vojnih skladiščih.

Ako smo mogli lani poleti prehraniti našo vojsko, ko so bile naše organizacije špekkejše in naša vojna moč manjša - bomo to storili tudi letos. Prehranbene komisije bodo s pomočjo antifašističnih organizacij vodile nabiranje hrane. Na masnih zborovanjih po vaseh bo vsak posameznik izjavil, koliko hrane more in želi dati za vojsko. Tam, kjer obstojajo odviski hrane, toda ni zadosti zavesti o potrebah ljudstva in vojske, - bo prišlo do prisilnega odkupa hrane, ki bo služila kot pomoč onim, ki se ne morejo preživljati sami.

Na konferenci krajin in okrajnih odborov je treba izdelati skupno z ostalimi antifašističnimi organizacijami jasen in pregleden načrt kampanje za zbiranje živil in začetni med-

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, ako je vam le privočno da se poslužujejo - UNITED STATES ozioroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER.

Ljudstvom tekmo pod geslom: kdo bo nabral več za svojo vojsko in potrební narod.

Ako izpolnimo vse, kar je pred nami in razumemo vso važnost in pomembnost tega vprašanja, tedaj bomo rešili tudi ta veliki problem: prebrano naše vojske. Kakor vedno, se moramo tudi sedaj osloniti samo na lastno moč in zbrati rezerve za vojsko in omogočiti dobro oskrbljeni vojski, da izvojuje svobodo.

ZORKO GOLOB.

Norveški uporniki

Stockholm, (ONA). - Norveške uporniško gibanje se razvija v najaktivnejšo dobo od začetka nemške okupacije in pod vodstvom štaba generala Eisenhowerja, prehaja situacija na Norveškem hitro v pravo krizo.

Upor se je bolj divje razmahnil v zadnjih par dnevih. Posobne čete proti delavskemu popisu so vdrele v glavni stan za mobilizacijo delavcev in so odnesle ali pa uničile vse zapisniške treh letnikov, in sicer 21, 22, in 23, ki so bili ravno upoklicani. Delavski uradi so bili napadeni in izčrpano, da ne more ničesar več dati. Tako mišljenje je samo dokaz, da ti tovariši nimajo pravega stika z ljudstvom ali pa prikrivajo svoje brezdelje, s čimer zaveznica ali pa nezavestno pomagajo sovražnikom in raznimi špekulantom, ki se vedno hočejo borbo lastnega naroda.

Nekatere naše organizacije so slabo ocenile stanje prehrane in niso polagale dovolj pažnje kampanji za prehrano takoj po žetvi. Posledice so jasne. Tako važnega vprašanja, kakor je zbiranje hrane za našo vojsko in za najsiromašnejši del našega naroda, ne gre obravnavati z lahkoto. Nikakor ne sme biti, da bi boreci, ki branijo naše vasi in mesta, ostali brez hrane ali pa da bi pogrešali najvažnejša živila.

Naša vojska je vedno odvisna od ljudstva, kar se tiče prehrane in od nikogar drugega. Sami smo se hranili in branili, ker smo vedeli, da je prava svoboda samo tista, ki si jo priborimo sami, Nikdar in v nobenem vprašanju se ni delala razlika med boreci in ljudstvom. Ko je ljudstvo prišlo za časa ofenzive v težak položaj, je vojska dala iz svojih skladišč vagone hrane, da prehrani gladno ljudstvo in zato je narod videl, da je njegova hrana najvarnejša v vojnih skladiščih.

Novica od norveškega podzemeljskega gibanja pravi, da so Eisenhowerjeva navodila no radiju "padla na rodovitna tla" in da so se posebnih na-

RAZGLEDNİK

CESARSKA "ZLAHTA"

Čitatelji našega lista se se spominjajo, da se je moral neki George Sylvester Viereck tokom prve svetovne vojne zagovarjati pri zvezinem sodišču radi ogledstva v prid Nemčije in oni isti George Sylvester, moral se je zagovarjati tokom sedanje svetovne vojne, radi njegovoga protiameriškega delovanja v prid Hitlerjeve propagande v Zedinjenih državah, in sicer pred newyorškimi sodišči. Baš sedaj je njegovo delovanje zopet pri zvezinem sodišču v Washingtonu, ker je obtožen, da je postal v naši republikli kot Hitlerjev agent.

Ker je ime "Viereck" v naši splošni javnosti dokaj dobro znano, smatramo mnestnim, da ga seznanimo nekoliko natančneje tudi z našimi čitatelji.

Viereckova "dinastija" je nastala nekako po "božji milosti", kajti ustanovitelj jo je pruski "prince" Wilhelm, zaeno z igralko, imenom Veronika Viereck. In zgoraj omenjena "božja milost" je prišla nad to razmerje in ed imenovanim "princom" in Veroniko Viereck v obliki rojstva deteta moškega spola, čegar oče je bil "prince" Wilhelm, in njegova plebejska mati-Veronika. To dete seveda ni bilo rojeno v hlevu in tudi "modričani" iz "jutrove dežele" niso prišli čestitati njegovim staršem, toda kljub temu, bilo je to dete prvorojenec nemškega cesarja Viljema I. Nekateri berlinski šaljevci so tem povodom izumili salo, češ, da so imeli tedaj v palači dinastije Hohenzollern malo nezakonito dete, toda te šaljevce so takoj zaprli - radi zalitve "veličanstva".

Toda tekem kasnejših let, ko je ta deček postal večji, je javnost, ko je videla tega dečka, takoj dognala, kedlo je njegov oče, kajti izgledal je ravno tako idijotično, kakor izgledajo člani katerekoli dinastije "po božji milosti". Toda v svoji notranjosti, je bil ta mladenič sličen bolj svoji plebejski materi, ki je bila dokaj talentirana.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

log, ki so bile podeljene, resnično lotili.

Mladi Viereck je postal te-

kom kasnejših let izredno talentiran dijak, postal je tudi član nemške socialno-demokratske stranke in kasneje je bil kot zastopnik te stranke izvoljen državnim poslancem. Med tem je njegov oče v toliko na predoval, da je postal cesar Velike Nemčije. Ta cesar je potem obdolžil svojega talentiranega sina, da so našli njegovo ime med zarotniki, kateri so numeravali ubiti "njegovo cesarsko veličanstvo". Toda Viereck, član nemškega parlamenta in prvorojenec nemškega cesarja, je ušel svojim krvnikom v Anglijo in kasneje v Zedinjene Države.

V New Yorku, je potem ugledala luč sveta tretja generacija dinastije Hohenzollern-Viereck, in George Sylvester Viereck, ki je sedaj obtožen delovanja v prid Hitlerjeve Nemčije, - je zopet v javnosti naše republike, sedaj v povsem drugi luči, kajti:

Zadnja vzemirljiva vest za dinastijo Hohenzollern-Viereck, prišla je koncem minuloga marca službenim putem od vojnega oddelka naše vlade, in ta vest naznanja, da je bil desetnik Viereck, ki je bil malo preje javno pohvaljen vsled svojega junštva, - ubit po nacijih, ko se je z njimi boril kot član naše vojske, v bitki pri Anzio, v Italiji.

Desetnik Viereck, je bil sin George Sylvester Vierecka, ki se mora sedaj zagovarjati pri zvezinem sodišču kot - Hitlerjev agent.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Njegov praded je bil cesar Viljem I, ustanovitelj nemškega cesarstva, in omenjena Veronika Viereck je bila njegova pra-babica. In ako ostane po sedanji svetovni vojni še kak "dinastija po božji milosti" na našem svetu, upajmo, da bo doživela svoj konec na manj tragičen način, kakor desetnik naše vojske, oziroma korporat Viereck, kateri je zrtvoval svoje mlado življenje za pravice po nemških barbarih zatiranega prebivalstva Evrope.

Novi Grobovi

Mary Shifran-Center, Pa. Dne 25. maja je na Center, Pa., umrla rojakinja Mary Shifran v starosti 59 let. Doma je bila iz vasi Zagradec pri Žuženberku na Dolenjskem. Njeno prejšnje ime je bilo Zupančič. V Ameriki je bila okoli 42 let in ves čas je bivala na Center. Bila je članica društva št. 33 ABZ na Center. Pogreb se je vršil dne 29. maja na New Texas pokopališče.

Mary Poje-West Pullman, Ill. Po dolgi boleznii je umrla Mary Poje, West Pullman, Ill., stara 60 let. Zapušča moža, pet sinov, ki so vsi v ameriški obo-roženi sili, pet hčera ter šest vnukov in vnukinj.

Joseph Vardian, Cleveland 27. maja je umrl na svojem domu v Clevelandu, rojak Joseph Vardian, star 57 let. Doma je bil iz vasi Dolence, fara Adlešiči, odkoder je prišel v Ameriko pred 31 leti. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Barbaro roj. Pozek, doma iz iste vasi, dalje zapušča dve hčeri: - Mary poroč. Draheim in Anna Morel ter brata Antona, v Pittsburghu zapušča brata Johna, v stari domovini pa brata Nikolaja.

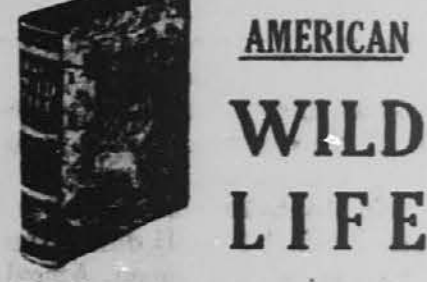
Anton Sever - Forest City Umrl je rojak Anton Janežič, ki je bival v Forest City, Pa., 40 let. Zapušča ženo in 14 otrok. Trije sinovi so pri vojakih na drugi strani morja, Zapušča tudi dva brata, enega tu, drugega pa v Conemaugh, Pa.

Anton Sever - Forest City Umrl je v Forest City, Pa., Anton Sever, star 61 let. Zapušča ženo, štiri sinove, ki so vsi pri vojakih, štiri hčere in tri vnuke.

Anton Sever - Forest City Umrl je v Forest City, Pa., Anton Sever, star 61 let. Zapušča ženo, štiri sinove, ki so vsi pri vojakih, štiri hčere in tri vnuke.

Mary Kucič-Chicago V Chicagi je umrla Mary Kucič, stara 35 let. Zapušča starše in dve sestri.

Anna Kobe-Chicago Dne 15. maja je umrla rojakinja Anna Kobe, rojen Strajnar, Chicago, Ill. Pokopana je bila 19. maja. Dosegla je starost 79 let. Doma je bila iz Topliške fare na Dolenjskem. Zapušča soproga Matijo ter osem hčera in dva sina. V Ameriki je prebivala 53 let.

AMERICAN WILD LIFE

V knjigi je natančno popisano življenje posameznih živali, živečih na snemem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigobral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo nameravano to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je sedanjje izšla v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrcenju prinaša POPOLNI POPIS ŽIVINJA AMERIŠKE DIVJAČINE.

Knjigo bo z užitkombral vsak, ker navaja in popisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati; farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednje ribič, ker so v knjigi našete VSE RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VODAH.

Polg poljudnega popisa in pripravedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesav, ptice, ribe, kačee in živali, ki so ravnotako na snemem kot v vodi doma. - Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

V ANGLEŠCINI Cena \$3.50 Naročite pri: KNJIGARNI Glas Naroda 216 WEST 18th STREET New York 11, N. Y.

Iz urada Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3935 W 26th St. Chicago 23 Ill

Izjave antifašističnih voditeljev v starem kraju

Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman je svojemu duhovniku drju. Metodu Mikušu prepovedal izvrševati verske obrede, ker je stopil v slovensko narodno osvobodilno vojsko in postal njen verski referent.

Osvobodilna fronta slovenskega naroda ni verjela, da bi se slovenska duhovščina utaborila na pozicijah NARODNIH IZDAJALCEV. Zato je publicistijski odsek Osvobodilne fronte objavil izjave in apele članov izvršnega odbora O.F., nastojljene na slovensko duhovščino ljubljanske province z namenom, da ji v poslednji uri odpre oči za prave potrebe naroda in ji prebudi voljo za podreditve vsega njenega dela rešitvi in osvoboditvi naroda.

SLOVENSKI AMERIŠKI NARODNI SVET bo objavil vse te izjave in danes pričujamo s sestavkom dr. a. Metoda Mikuša. Mikuš je ljubljaneec, doktor bogoslovja in je bil pred vojno od škofa Rožmana imenovan za ravnatelja škofijske knjižnice in arhivov. Postal je vojaški kaplan v slovenski narodni osvobodilni vojski in član Slovenskega antifašističnega sveta in za ta "zločin" ga je škof Rožman suspendiral.

Ti članki so jasen odgovor na vso kraljevaško-fašistično propagando, ki jo po Ameriki širi pater B. Ambrožič in drugi agenti in podrepaniki voditeljev politične stranke, ki so sodelovali najprej z italijanskimi, zdaj pa z nemškimi okupatorji proti svojemu lastnemu narodu. Namenjeni so predvsem slovenski javnosti v Ameriki, zlasti pa onim ljudem, ki so vede ali nevede nasledili izdajalski propagandi in sedaj volijo oti prt boj proti SANSu, proti slovenski in jugoslovanski osvobodilni vojski, proti slovenskemu narodu, ki se bori in umira za svobodo in srečnejšo bodočnost NOVE Slovenije.

Mirko G. Kuhel, izvršni tajnik SANSa.

MOJA POT V PARTIZANE

DR. METOD MIKUŠ

Utrujen sem se vrnil izza nemške meje in mislil z brigadinci takoj nadaljevati pot, a me je dnevno časopisje z novico o moji suspenziji nenadoma ustavilo. Večkrat je sicer že to časopisje prinašalo veliko laži o mojem delu med partizani, a sem se k temu pi-sanju še vedno nasmehal prav od srca, za vedajoč se, da mi vest ničesar ne očita, pa tudi, da me tako pisanje pri vsem mojem delu niti najmanj ne ovira. Selonovica in dejstvo, da mi škof prepoveduje opravljati vsa dušnopastirska dela med partizani, je postala do sedaj prva in edina, preko katere ne morem in ne smem svojevoljno, ker mi to brani zvestoba in pokorščina, dana mojemu škofu.

Ne zanima me, kaj in kako ljudje sodijo o tej moji kazni, ali jo odobrava ali ne, dejstvo je le, da se ji moram poravnati od prve ure, ko sem za njo izvedel, in da je tako slovenska Osvobodilna armada prišla ob svojega dušnega pastirja. Niti z daleka mi ne seže misel, da bi s tem svojim pisanjem koga žalil ali celo ob-

v misel, da bi s tem svojim pi-sanjem daljšan svojemu narodu podati nekaj obracna o svojem delu v njegovi armadi, prosil ga očnem, naj sam razsodi in me, če sem storil kakorokoli nro kaj napačnega, tudi obsodi.

1. Ko je bita po nesreči in hudobi ljudi domovina izdana sovražniku na milost in nemilost, sta njeno ponizanje in sramota bolela vsakega poštenega Slovence, saj je videl v tem svojo lastno ponizanje in sramoto, nevedno človeka ustvarjenega od Boga za svobodo in srečo, kolikor jo pač ta svet premore. Tako si je mislil in je moral misliti vsak poštenjak in čudnega ni bilo, če je ob takih mislih prešel tudi t. dejanjem, oboroženemu odporu proti krivičnemu in nečloveškemu okupatorju, zavedajoč se oravilno, da narodu ne bo nihče prinesel svobode, če si je ne pri-bori sam.

Vsako danes lahko ve ali vsaj bi lahko vedel, kako in za-kaj so se prav ob tej tako pravihni misli, katero danes potr-

ZAKAJ NE BIKUPIPI EN "EXTRA" BOND DANES

je že zgodovina, začeli razhajati duhovi in kako je vedno razločnejše vstajala reakcionar-na sila tistih ljudi, ki jim je bilo slovenstvo in domovina le papiren pojem in ki so zlepa, pa tudi s fizičnim ali moralnim nasiljem skušali zdrobiti ali vsaj razrhljati tesno povezanost za svobodo in boroših Slovencev. Kaj žalostne je prepadel ta njihov prvi pož-kus, kar jih pa niti najmanj ni skolebalo, da se ne bi združili z okupatorjem samim, se vrgli na bore za svobodo tako z la-žo, hinavščino in svetobin-stvom, kot z orožjem, ki je pre-lilo veliko najboljšo slovenski hrvi. Dosegli so en sam uspeh, ta se je namreč moral celotni slovenski narod dokončno odlo-čiti, da se bo boril ali za svobo-do ali za nadaljno suženjstvo in nesrečo.

Popolnoma razumljivo je, da sem se moral kot Slovence spri-čo tako jasno zahtevane opredel-iti. Ker nisem nikdar in sedaj volim oti prt boj proti SANSu, proti slovenski in jugoslovanski osvobodilni vojski, proti slovenskemu narodu, ki se bori in umira za svobodo in srečnejšo bodočnost NOVE Slovenije.

2. Vse moje dosedanje delo med partizani je bilo delo duhovnika, dušnega pastirja. Ma-ševal sem, pridigoval, spovedal, obhajal, pripravljal u-mirajoče na smrt, skratka, bil sem med partizani, kamorkoli so me klicali, rabili ali mi je bilo sploh fizično mogoče priti. Vest mi ni nikdar očitala, da bi kjerkoli ali kdajkoli storil kaj napačnega ali kar ne bi bi-lo v skladu s kanonskimi dolo-čili.

Če pa je moje delo in biva-nje v partizanih sploh oni ve-liki kamen spotike, radi katerega se nekateri ljudje čutijo dolžne in primorane tako delo ne samo sramotiti, temveč mu staviti tudi zapreke. Bog jim odpusti, sam sem jim že zdav-naj, obenem pa naj jih razsvetli, da bodo mogli ločiti resnico od laži.

Jasno in razumljivo mi je, zakaj to delajo, manj jasno, za-kaj ne vidijo, da s takim po-četjem veliko, veliko škodijo ve-di in katoliški cerkvi na Slo-venskem. Ne čuvajo in ohran-jujo namreč vere, če večinski del Slovenskega naroda, ki kr-vači na bojiščih ne samo za na-rodno svobodo, temveč tudi od vseh strani očiščeno pravo ve-ro, proglašajo in smatrajo za tako malovrednega, da mu od-tegujejo iste dobrine, za katere je sam Sin božji umrl in to za-to, da je prinesel možnost zve-ličanja vsakomur, ki ima dobro voljo.

Veliko je bilo dela in truda, da sem svojo kazen, naloženo mi od škofa, pravilno razložil partizanom in ponosen sem na-nje, da so jo tudi pravilno razu-meli in to ne v sovraštvo do ka-toliške cerkve, pač pa v popol-nem razumevanju in spozna-nju, da je mogoče, da včasih zmaga laž nad resnico in tema nad solnce in da tako žalostni časi ne morejo dolgo trajati.

Res je, večkrat so se moja li-turgična opravila vršila pod ognjem sovražnikovega orožja, a vem, da so moje duhovniške besede prikleale na oltar iste-ga Kristusa, kot bi ga priklica-le v še tako mogočni katedrali. Kristusa namreč v njegovi lin-bezni ni sram ne strah stopiti med izančene, v bojnih začrnele partizane, ki mu vračajo po svo-jih najboljših močeh, enako z enakim ljubezen z ljubeznijo,

na Slovenskem dovolj močne-ga (tak bi vsaj moral biti), najidealnejšega stann! Odločil sem se in šel. Pri partizanih sem bil sprejet tako, kot se ni-kdar na nohni fari, na kate-rih sem včasih skušal služiti po svojih najboljših močeh Bogu in po Njem svojemu narodu. Nezapmo, tuje in vsakdanje so me gledali ljudje, ko sem na-stopal svoja kaplanska službe-na mesta in priznam, da mi ni bilo prijetno pri-sren.

Kako vse drugače je bilo pri Sereerjevji brigadi, v katero sem najprej prišel. Spoznal sem, da je bila to Božja volja, dobro namreč znam ločiti pra-vo iskrenost od narejene in te zaduje ni med partizani. Bog mi je priča, da govorim resnico, da me od teh dobrih, poštenih in kot zlato izčiščenih partiza-nov more ločiti samo še smrt.

3. Še en kamen spotike je moje "sodelovanje" s komuni-sti. Odveč bi bilo izgubljati be-sede, kajti danes vsaj more in mora izpredvideti vsak pošten in normalen človek, kaj in kdo so komunisti in v čem je moje sodelovanje z njimi. Sku-pna borba poštenih ljudi proti tujemu in domačemu narodne-mu sovražniku. Ni torej mogo-če reči po resnici, da bi to in tako sodelovanje bilo nekaj sla-bega in hudega.

Danes je vsakemur, če le ho-če, lahko znano, da je ena o-snovnih zahtev komunizma pri-znanje in spoštovanje svobode in popolne nedotakljivosti vse-kega prepričanja vsakega člo-veka, ki hoče živeti po veri. Ali povedano drugače, ne bi bil pravi komunist tisti, ki bi še tako malenkostno skušal ovirati moje dušnopastirsko delo med partizani-katoličani. Da je to in samo to resnica, naj mi Bog sam priča. Drugačnega sodele-ovanja pač ne poznam in ga tu-di ne morem poznati, ker ga ni. Ali je morda zlo to, da sem pri izvrševanju svojega dela našel urav v komisarijih-komunistih na boljše in najiskrenejšo po-moč? Tudi to ne more biti zlo po moji vesti, da je prenekateri komunist moj najboljši prija-telej.

Vsi, ki se danes borimo za svobodo, vemo, da doba laži in hudobije ni in ne more biti ne-kaj stalnega. Z neupogljivo vo-ja, zupanjem in vero v Boga in resnico prenašamo trpljenje, ki smo si ga po svobodnem pre-delaku ob klicu zaslužajene-dlo-movine naložili. Veseli smo, ko vidimo, kako pravilno razume-va in cení vse to naš dobri slo-venski narod—in žalostni, ko se naložimo na razumevanje, odpor in sovraštvo, ki je brez stvarne podlage in ga vodi le strast, ki je vselej slepa. In prav ta strast naj bi zavrgla tudi vse moje duhovniško delo.

Z vsi resnico in skrbjo v sr-cu se izprašujem, ali je to prav? In isto vpraša ves slo-venski narod. Ne iščem ne so-čutja ne zadoščena, ker nisem ne žalosten ne užaljen, pač pa me vste to močno in resno skr-bi. Ves narod prosim, naj s svojo zdravo pametjo spozna in razsodi, ali mu je moje do-sedanje delo v korist ali škodo.

To, da sta le majhen deček naroda in okupator odločila, da moja navzočnost in delo v slo-venski armadi "pohujšuje ver-ne slovenske ljudi", je zame za sedaj sicer velika ovira, nika-kor pa ne razlog, da bi pustil duše tolikih poštenih ljudi. Ta-kaj pa se bom unakujl, ko bo ves slovenski narod, predvsem pa moji partizani, izrekel nad menoj svojo obsodbo. Glas vse-ga naroda je namreč, kot pravi stara prislovica—Božji glas—in tem sem bil vedno kot člo-vek ali kot duhovnik pokoren.

In v tej je obseženo vse, vsa modrost in skrivnost pravega partizana.

3. Še en kamen spotike je moje "sodelovanje" s komuni-sti. Odveč bi bilo izgubljati be-sede, kajti danes vsaj more in mora izpredvideti vsak pošten in normalen človek, kaj in kdo so komunisti in v čem je moje sodelovanje z njimi. Sku-pna borba poštenih ljudi proti tujemu in domačemu narodne-mu sovražniku. Ni torej mogo-če reči po resnici, da bi to in tako sodelovanje bilo nekaj sla-bega in hudega.

Danes je vsakemur, če le ho-če, lahko znano, da je ena o-snovnih zahtev komunizma pri-znanje in spoštovanje svobode in popolne nedotakljivosti vse-kega prepričanja vsakega člo-veka, ki hoče živeti po veri. Ali povedano drugače, ne bi bil pravi komunist tisti, ki bi še tako malenkostno skušal ovirati moje dušnopastirsko delo med partizani-katoličani. Da je to in samo to resnica, naj mi Bog sam priča. Drugačnega sodele-ovanja pač ne poznam in ga tu-di ne morem poznati, ker ga ni. Ali je morda zlo to, da sem pri izvrševanju svojega dela našel urav v komisarijih-komunistih na boljše in najiskrenejšo po-moč? Tudi to ne more biti zlo po moji vesti, da je prenekateri komunist moj najboljši prija-telej.

Vsi, ki se danes borimo za svobodo, vemo, da doba laži in hudobije ni in ne more biti ne-kaj stalnega. Z neupogljivo vo-ja, zupanjem in vero v Boga in resnico prenašamo trpljenje, ki smo si ga po svobodnem pre-delaku ob klicu zaslužajene-dlo-movine naložili. Veseli smo, ko vidimo, kako pravilno razume-va in cení vse to naš dobri slo-venski narod—in žalostni, ko se naložimo na razumevanje, odpor in sovraštvo, ki je brez stvarne podlage in ga vodi le strast, ki je vselej slepa. In prav ta strast naj bi zavrgla tudi vse moje duhovniško delo.

Z vsi resnico in skrbjo v sr-cu se izprašujem, ali je to prav? In isto vpraša ves slo-venski narod. Ne iščem ne so-čutja ne zadoščena, ker nisem ne žalosten ne užaljen, pač pa me vste to močno in resno skr-bi. Ves narod prosim, naj s svojo zdravo pametjo spozna in razsodi, ali mu je moje do-sedanje delo v korist ali škodo.

To, da sta le majhen deček naroda in okupator odločila, da moja navzočnost in delo v slo-venski armadi "pohujšuje ver-ne slovenske ljudi", je zame za sedaj sicer velika ovira, nika-kor pa ne razlog, da bi pustil duše tolikih poštenih ljudi. Ta-kaj pa se bom unakujl, ko bo ves slovenski narod, predvsem pa moji partizani, izrekel nad menoj svojo obsodbo. Glas vse-ga naroda je namreč, kot pravi stara prislovica—Božji glas—in tem sem bil vedno kot člo-vek ali kot duhovnik pokoren.

DRŽAVLJANSKI PRIBOČNIK

ki daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan.

Polje vprašanj, ki jih navadno sodniki stavijo pri iskanju na dr-žavljanstvo, vsebuje knjižica še v II. delu nekaj važnih letnic in pogodovine Zedinjenih držav, v III. delu pod naslovom Razno, pa Program neodvisnosti, Ustava Zedi-njenih držav, Lincolnov govor v Gettysburgu, Predsedniški Zednje-nih držav in Poedine države. Cena knjižice je samo 50 centov.

ČITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo, ta ravnetako tudi tiskovni papir in druge tiskar-ske potrebščine. Da si rojaki zaščitajo redno depedljanje lista, lahko grede upravnitvnu na-reke a tom, da imajo vedno, če le mogoče, vna-prej plačano naročnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO SE DANES in ne čakaj-te na opomin, ker s stem prihranite upravnitvnu nepotrebne stroške?

UMRLI V OBRAMBI DOMOVINE

Harry Križnik ml.

Mr. in Mrs. Harry Križnik, Cleveland, O., sta dne 19. ma-ja prejela brzobjavno sporočilo od Vojnega departamenta v Washingtonu, da je bil ujiu sin Pvt. Harry Križnik dne 24. aprila ranjen v bitki na itali-janski fronti. Dne 24. maja sta pa prejela drugo obvestilo, ki jim sporoča, da je sin do-bljenim poškodbam podlegel 2. maja.

Albert Mlakar, Claridge, Pa.

Družina Johna Mlakarja je dobila telegram od vojnega de-partamenta, da je sin Albert, star 29 let, padel v bitki nekje v Evropi 28. aprila. V armado je stopil 27. februarja 1. 1941. Pozneje je bil poslan čez mor-je, v Angliji je bil tri mesece, potem v severni Afriki in nato v Siciliji, kjer ga je doletela smrt. Poleg staršev zapuša brata Johna, ki služi v morna-riji nekje v Californiji.

Frank Pongratz — New Philadelphia, Oh'o

William in Theresa Pongratz sta dobila poročilo od vojne-ga urada, da je njun sin Frank umrl za ranami, katere je do-bil v bitki z Japonci 27. aprila na Hollandiji, Nova Gvineja. Bil je star 20 let. V armado je šel 23. januarja 1. 1943. Zapu-ša starše, štiri brate (tri pri vojnikih) in dve sestri.

Z I V I IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten po-jav v slovenski književno-sti, kajti v nji je v 13 dol-gih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v sta-rem slovanstvu do današ-njega dne.

13 poglavij — 413 strani Lično v platnu vezana.

Cena \$2 K N J I G A R N A SLOVENIC PUBL. COMPANY 216 W. 18th Street New York 11

Podprite napad! — Kupuj-te bonde Vojnega posojila. ta teden!

Angleški Molitveniki

V krasni vezavi, najfinej-sega izdelka.

"KEY OF HEAVEN" v finem usnju \$1.50 "KEY OF HEAVEN" v imitiranem usnju \$1.—

Naročite pri: SLOVENIC PUBL. CO. 216 West 18th Street New York 11, N. Y.

SEDAJ LAHKO DOBITE LASTNOROČNO PODPISANI KNJIGI pisatelja Louis Adamič-a

ZA CENO \$2.50 ZA ZVEZEK

"Two Way Passage"

V tej knjigi, ki je zbudila pozornost vsega ameriškega naroda, da je pisatelj nasvet, kako bi bilo mogoče po sedanji vojni pomagati evropskim narodom. Iz vseh evropskih držav, tudi iz Jugoslavije, so prišli naseljeni v Ameriko in pomagali postaviti najbolj na-predno in najbogatejšo državo na svetu. Sedaj je prišel čas, da Združene države pomagajo narodom, ki so jim pomagali do njih-ove sijaja in moči. Pot na dve strani — kakor bi se mogel naslov knjige prestaviti iz angleščine — je jako zanimiva knjiga in jo priporočamo vsakemu, ki razume angleško.

"What's Your Name"

"Človeški odgovori na vprašanje, ki se tiče sreče milijonov... Či-tanje te knjige je bogato plačano." — Tako se je izrazil velik ameriški dnevnik o tej knjigi.

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Form for ordering the book, including fields for name, address, and payment method.

"Glas Naroda" 216 W. 18th STREET NEW YORK 11, N. Y.

Advertisement for the Hammond's Self-Revising World Atlas, 50th Edition, priced at 50 cents.

PROKLETA

:: Spisal EMILE RICHEBOURG ::
Iz francoščine prestavil J. L.

(47)

"In ti želiš? ..."

"Jaz želim, izprosi mi milost."

"To pojde težko. Če je kaznjence vreden sočutja, če se dobro vede in odkritosrčno obžaluje svoje zlodejstvo — potem se lahko nadeja, da se mu kazen zmanjša, nikoli pa popolnem odpusti."

"Če je pa nedolžen! Ali misliš, da ni takih v bagnu?"

"Žalibog, to dokazujejo mnogi slučajji. Odkar pa imamo porotna sodišča, težko se kdo po krivem obsodi. Če je pa dotičnik prišel v zapor po pravni pomoči, zahteva se vsekako lahko revizija vse obravnave."

"Oni nesrečnik je bil obsojen vsled mnogih neutajnih dokazov. On ni poskušal, da bi jih pobijal, nego se je zadovoljil le s tem, da je trdil svojo nedolžnost. Rekel je, da ga neka okolščina, ki je noče iskati, zadržuje, da bi sodnikom pojasnil vse potrebno."

"Kako dolgo je že v bagnu?"

"Osemnajst let; zdaj se nahaja v naši kazenski koloniji v Guvani"

"In kako se zove?"

"Jean Renaud."

"Jean Renaud! Zdi se mi, da se spominjam tega imena. Ali ga niso obsodili porotniki Haute-Saoneski?"

"Da. Kako izvrsten spomin imaš!"

"Moja služba zahteva, da se poučim o važnejših pravnih slučajjih. Jean Renaudov slučaj me je takrat zanimal in to zato, ker je nekaj skrivnostnega bilo v njem."

"Ali bi mi ne mogel o tem slučaju spisati nekak memorandum za mojega prijatelja, pravosodnega ministra?"

"Prav rad. A prej moram iti v Vesoul, da pregledam dotične pravne spise"

"Nu, in potem?"

"Ali ti je res mnogo na tem, da pomoreš kaznovancu?"

"Da."

"V tem slučaju opraviš le še najnujnejša svoja opravila, in tako bom že pojtrnjem v Vesoulu."

"Hvala ti lepa," de prof. "Zdaj ti hočem pojasniti, odkod prihaja, da me zanima ta ubogi revež. Pred svojim povratkom na Francoško sem potoval po Guyana. Francoška naša kolonija je silno zanemarjena. Med 35,000 stanovniki ima komaj 4000 "belih", vračunavši tudi kaznjence. Cayenne, glavno mesto, je majhen kraj brez posebne zanimivosti; stanovnikov ima po priliki toliko kakor kak francoski trg. Kolonija ima več veletokov in štiri tepe reke, med njimi Sinnamary. Vodja kazenski koloniji me je sprejel jako prijazno ter mi o vsem, karkoli sem ga vprašal, prav rad in natanko odgovarjal. Vprašal sem ga tudi, ali nima med kaznjenci koga, ki bi bil vreden, da bi ga vrnivši se domov, priporočil milosti svojega prijatelja, pravosodnega ministra. Imenoval mi je Jeana Renauda ter mi prav gorko govoril o njem. Renaud ni ves čas, kar je v ječi, zaslužil kazni ali graje. Nikoli se še ni pritoževal; njegova udanost je občudovanja vredna. O neki kužni bolezni je bolnikom najbolje in najneutrudnejše stregel.

Bil je nesrečnikom varuh, zdravnik in duhovnik, vse obenem! Neko mlado žensko je obvaroval nekega dne, da je ni požrl velikanski škrokolil; pri tem je bil sam v nevarnosti življenja; branil se je junaško le z lopato. Tako mi je opisoval vodja kaznjence, Želel sem govoriti z njim, in reči moram, da sem našel v Jeanu Renaudu jako odkritosrčnega, poštenega, simpatičnega moža.

Vprašal sem ga, kaj je naredil, da je prišel v ječo. Odgovoril mi je, da se pokori za zlodejstvo nekoga drugega. — "Vsi dokazi pa so bili zoper mene; jaz nisem mogel govoriti in zato sem bil obsojen!" — Vprašal sem ga, ako pozna pravega kriveca. Priznal mi je, a potem ni hotel več govoriti o tem. Ko sem mu govoril o njegovi domovini, o njegovih ljudeh, je bridko jokal — in v istini, to niso bile licemerske solze! Skratka, dragi mi prijatelj, nesrečnik je vzdudil popolno moje sočutje, in jaz bi, ne vem kaj, plačal, da bi ga le mogel rešiti. Izpričevala, ki mi jih dal kaznični vodja o Jeanu Renaudu, bodo nama pri tej zadevi dobra opora."

8.

Šest dni kasneje pride gospod Domoulin k grafu Busieresu ter izpregovori: "Ljubi prijatelj, bil sem v Vesoulu ter verjamem na nedolžnost tvojega varovanca. Pa tega se nisem uveril iz pravnih spisov, nego po tem, kar sem izvedel o njem. Dva, tri akte je namreč podpisal mirovni sodnik Geoffrey, ki sva se z njim skupno učila prava. Obiskal sem ga v Saint-Irnu, kjer mirno živi. Vzprejel me je z odprtimi rokami. Ker mu nisem hotel povedati pravega namena svojega potovanja, sem mu le rekel, da spisujem obširnejšo delo "O francoski sodniški zgodovini," ki v njo mislim vzprejeti poleg drugih senzacionalnih pravnih slučajev tudi afero Jean Renaudovo. "Prav imate!" mi reče Geoffrey nato. "Kajti ta zadeva, ki ni vzbujala pozornosti izven naših mej, je vendar bolj vredna javnosti, kakor senzacionalna obravnava Lofarge, Bocarme, Fualdes in tako dalje."

"Vi ste Jeana Renauda natančneje poznali, kakor se mi je povedalo?"

"Poznal sem ga in spoštoval."

"Ali ste prepričani, da je kriv?"

"To pa to!"

"Tudi o tem, da je izvršil umor z roparskim namenom?"

"Ne. Jean Renaud je morilec, pa ne ropar! ... Mnogo let je že minulo, kar se je zgodil zločin, pa vendar mislim na to zadevo večkrat. Umeti nisem mogel nikoli, kako more postati ta pošteni, brhki, dobri mož kar čez noč tak izvržen človeštva! Preiskaval sem torej stvar in našel, da je moral biti Jean Renaud orodje kaki drugi osebi. V okolici Fremicourt-ski je lepa pristava Senilonska. Takrat — kakor tudi danes — gospodarji na njej Jacques Mellier, silno bogat gospod. Ta Jacques Mellier je imel hčer, jedino hčer, ki je tisto jutro, ko se je zlodejstvo zgodilo, izginila; od tedaj ni več ne duha ne sluha po njej. To je lahko samo slučaj. Pa če pomislimo, da ubiti mladenič ni bil iz onega kraja doma; da se nikdar ni moglo doznati, kdo da je; da se njegovo dvomesečno bivanje v Saint-Irnu ni dalo pojasniti, še manj pa, kaj ga je gnalo v bližino senilonske pristave v taki ponočni uri; — če vse to pomislimo, pravita, potem lahko domnevamo, da je mladi neznanec moral biti ljubi gospodične Mellierove. Oče te deklice je silen, jezorit mož; hotel se je osvetiti za svojo čast. Zlodejstvo ga ni strašilo. Pa Jacques Mellier noče sam ubijati.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Zedinjene države ne bodo zamogle prehranjevati vseh narodov v Evropi

Izvedenci, ki se bavijo z statističnimi podatki pridelkov v Zedinjenih državah, so ravno kar izračunali, da naša vlada ne bo zamogla prehranjevati vse narode v Evropi v povojnem času, dasiravno je vlada obljubila, da bo to storila — v kolikor bo mogoče.

Vsled tega je vladin administrator za vojno prehrano izjavil, da bo treba dokaj omejitve načrte za povojno prehrano prebivalstva v sedaj okupiranih deželah Evrope, kajti naša republika ima le sedem odstotkov žita in moka na razpolago za izvoz v inozemstvo; tudi masti in olja se bo lahko izvozilo le štiri odstotke in mesa le tri odstotke od zaloge, ki je potre-

ba za naše domače prebivalstvo.

Naše oblasti bodo naravno storile svoje dolžnosti, toda prava nesmisel je trditev, da bo naše prebivalstvo prehranjevalo kar dva tisoč milijonov stradajočega človeštva v Evropi in Aziji. Morda pride vsled te izjave razočaranja med evropskimi in azijskimi narodi in narodici, toda domače ognjišče je treba najprej vpoštevati.

Mehiški zdravniki za Jugoslavijo

Mehiški list "Excelsior" je 22. maja v svojem članku, kot je bilo sporočeno na Vojni informacijski urad v Washingtonu, naznanil: "Skupina mehiških zdravnikov in bolničark, ki so se priglasili za frontno službo v jugoslovanski osvobodilni vojski maršala Tita, je bila počastvena ob prijeki vojaške parade 12. maja v Chapultepecu."

Ko je govoril zdravniškim prostovoljcem in mehiškim vojakom, je general Augustin Mustielers rekel: "Jugoslovanska borba proti Nemcem je velike vrednosti za vse narode."

GOING MY WAY
z BING CROSBY
in RISE STEVENS
Oselno na odru: Charlie Spivak in njegov orkester; Tip, Tap & Toe; posebna točka Wesson Bros.
PARAMOUNT
Broadway & 43rd St., New York

Pomanjšanje izdatkov v vojne svrhe

Predsednik Roosevelt je ravnokar naznanil, da so proračun za vojne izdatke, oziroma za vojni in mornariški oddelek, pomanjšali skoraj za osem tisoč milijonov dolarjev; istočasno je tudi izrazil nado, da od sedaj v nadalje se bo v vojne svrhe vsako leto potrosilo manj kakor tisoč milijonov dolarjev, kajti priprave za vojno so sedaj dokončane.

Vojska, oziroma število vojaštva je doseglo svoj vrhunec in tudi večina novih bojnih ladij je ulogotovljena. Tovorni parniki se izdelujejo z dosedaj nepoznano naglico, tako da jih bo kmalo dovolj. V to svrhu potrebne surovine prihajajo k nam iz vseh delov sveta in razna dela v vojne svrhe so morali že omejiti.

Izdatki za vojno so seveda bili ogromni, tako da jih je le težavno zapopasti. Vsaki dan se v vojne svrhe izda trikrat večje svoto denarja, kakor se je izdalo za vso vojno leta 1812 in samo tekom prvih 6 mesecev sedanje vojne, je naša republika izdala toliko denarja, kolikor nas je veljala prva svetovna vojna in vsakih 50 dni se izda v naše vojne svrhe natančno toliko denarja, kolikor je stala vsa državljanska vojna vstevši vse vojaške pokojnine do leta 1938. Naši izdatki za sedanjo vojno dosegajo nadkriljujejo izdatke katerakoli drugega naroda zaveznikov. Vsled tega je predsednikovo izjavo treba z veseljem upoštevati.

Darovi za SANS in JPO SS.
Uprava "Glasa Naroda" je večeraj odposlala na SANS v Chicago, Ill. znesek \$2,50, ki ga je prejela od naročnika Mr. Anton Milavec, Maxwell, New exico.

Na JPO slovenska sekcija v Chicago, Ill., pa znesek \$3,00, ki je bil prejet od naročnice Mrs. Mary Tomec, Porterville, Calif. — Obema darovalcema prav iskrena hvala.
Uprava "G. N."

ZGLASI SE NAJ
ANDY MOREL, doma iz St. Petra na Krasu, ker ga išče nek njegov prijatelj, ki mu ima sporočiti nekaj zelo važnega iz starega kraja. Zanj bo izvedel, ako piše na: "Glas Naroda, 216 W. 18th St., New York 11, N. Y."
6-2, 5, 6

Gledališče ... Kinematograf ... Radio

"THE HITLER GANG"
Danes je zadnja priložnost videti veliko filmsko igro "The Hitler Gang", ki je razburila celo deželo in ki jo predstavljajo v Globe Theatre, Broadway in 46th St., New York.
Ta film pripoveduje neprikrito resnico o zločincih, ki so se polastili naroda, o tolpi največjih morilcev, ki so odgovorni za milijone mrtvih ljudi. Igra odkriva njihove tajne in njihovo slabost in v mnogem slučaju tudi prvič.
Prepričajte se, kako si je Hitler pridobil najpomembnejše ljudi, da bi jim služil kot orodje za doseganje njihovih ciljev, pa jih uničil in odstranil in pobil one, ki so mu pomagali priti do vrhovne oblasti v Nemčiji.
V filmu vidite njegove pajdase, kot so Goering, Goebbels, Himmler, Hess in dolga vrsta najizkrotnejših nacijev, ki so iz Hitlerja napravili največjo pošast.
Toda vsak zločin je poplačan in Združeni narodi gredo nasproti plačilnemu dnevu za nemške zločince.

na. V njej nastopa 100 pevcev in igralcev v krasnih kostumih in godba mora biti vseč vsake-mu.
Ko je župan La Guardia vstanovil City Center, je hotel ljudem nuditi najboljše glasbo za ceno, ki jo zmorejo. V gledišču je 1500 sedežev po 75 centov. Ne zamudite priložnosti in ogledajte si to opereto.

POUČNI SPISI

- Mlekarstvo**
Spisal Anton Pevc. 8 slikami. 168 strani. — Knjiga za mlekarje in farmerje v splošnem. *
Cena 50c
- Obrotno knjigovodstvo**
258 strani. enana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za slavnobno, umetno in strojno bilježničarstvo ter Selenskiarstvo.
Cena \$1.—
- Pohorske poti**
Spisal Janko Glaser
Cena 50c
- Angleško Slovensko Berilo**
(F. J. Kern) — Vesna knjiga
Cena \$2.—
- Brezposelnost**
Spisal Fran Erjavec
Cena 50c
- Problemi sodobne filozofije**
Spisal Dr. France Veber
Cena 50c
- Knjigarna**
Slovenic Publishing Co.,
216 W. 18th St., New York 11

ZNIŽANA CENA za koračnico

SOLDIERS ON PARADE

Ker želi, da se čim bolj razširi za

PIANO HARMONIKO prirejena koračnica

"MLADI VOJAKI"

Je Mr. Jerry W. Koprivšek uredil v založnikom, da rojaki lahko dobe skladbo po znižani ceni, to je

Sedaj 35c

Dva komada za 70 centov.

Naročite lahko tudi pri:

Slovenic Publishing Co.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

SONART REKORDI

NOVE SLOVENSKE PLOŠČE

Jerry W. Koprivšek in njegov orkester

M556—Wedding Polka (Ne bom se modila; Ti pa jest, pa židana marelja)
Wedding Waltz
Slovenski Waltz
Pojo Rupnik sestri

M596—Jeep Polka (Mat' potico pečejo)
Marine — polka

M571—Terezinka — polka
Na plauncah—valček

Lepe Melodije

Duquesne University Tamburica Orkester

M571—Na Marjanec, polka
Kje so moje rožice
Marička pejo — polka

Za tozadevni cenik in cene plošč se obrnite na

JOHN MARSICH, Inc.
463 W. 42nd St., NEW YORK

45-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

25,000 ČLANOV IN TRI MILJONE

DOLARJEV PREMOŽENJA

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznim, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika sa pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

NOVA IZDAJA \$2.50

STANE SEDAJ 2.

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem študijati izboljšati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO

Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitoga pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancev za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je zaloga teh knjižic zelo omejena, je priporočljivo, da pošljite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtku gotovino oz. znanke (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.